

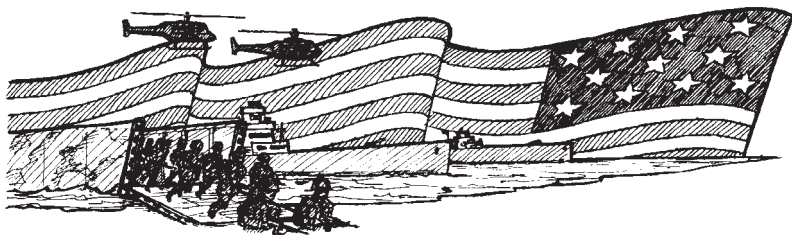

TANONG & SAGOT

*H*inggil *sa* **ARMADONG** **PANGHIHIMASOK** **ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas**

Inihanda ng Kawanihan sa Impormasyon • Partido Komunista ng Pilipinas

1 ANO ANG BALIKATAN?

Ang Balikatan ay ang programa ng pinagsanib na “pagsasanay militar” na taunang isinasagawa ng mga hukbong sandatahan ng Pilipinas at US. Inilulunsad ito ayon sa Mutual Defense Treaty ng 1951 (MDT) at nakabalangkas sa paglaban sa tinatawag na “mga panlabas na banta”. Pansamantalang natigil ang paglulunsad ng Balikatan noong 1992-1998 nang ibasura ang Military Bases Agreement. Muling nailunsad na lamang ito noong 1998 nang mapagtibay ang Visiting Forces Agreement (VFA).

Hanggang 1999, umiwas ang US at reaksyunaryong guberno sa pansin ng publiko sa pamamagitan ng paglulunsad ng tahimik, maliitan at maiiksing mga pagsasanay. Noong 2000, inilunsad ang malaking pagsasanay na nilahukan ng 2,393 sundalong Pilipino at 2,380 sundalong Amerikano. Isinagawa ito sa mga probinsya ng Tarlac, Nueva Ecija, Pampanga, Zambales, Bataan, Cavite at Palawan.

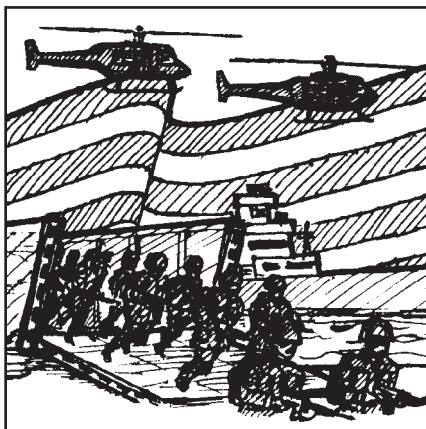
Bukambibig noon ng gubyernong Estrada na ang pagsasanay ay laban sa banta mula sa labas ng bansa. Pero inilunsad ito sa mga lugar na itinuturing na “kritikal” o “delikado”. Katunayan, nakatuon ang pagsasanay sa mga operasyong kontra-gerilya.

Mayroong mga programang katulad ng Balikatan na magkasanib na isinasagawa ng US sa 150 bansa sa buong mundo. Marami rito, sa aktwal, ay mga direktang operasyong militar ng mga pwersang US laban sa mga internal na kalaban ng pinaglulunsaran ng mga “pagsasanay”, gaya ng mga “pagsasanay” na isinagawa sa nakaraan sa Haiti, Honduras, Panama, El Salvador, Argentina, Turkey, Somalia, Sri Langka, Bangladesh, Indonesia, Madagascar, Fiji, Equatorial Guinea at, sa kasalukuyan, sa Columbia at Pilipinas.

2 ANO ANG BALIKATAN 02-1?

Ang Balikatan 02-1 ay isang operasyong militar na isinasagawa ng pinagsanib na pwersa ng AFP at USAF upang tugisin ang bandidong grupong Abu Sayyaf. Habang pinipilit ng rehimeng Macapagal-Arroyo na isa itong “pagsasanay”, sa mata ng US malinaw na ito’y isang opensibong operasyong nasa balangkas ng “gerang kontra-terorismo” ng US at ikalawang mayor na proyektong militar ng US kasunod ng gera sa Afghanistan. Ayon sa *charge d’affaires* ng embahada ng US na si Robert Fitts, pinakalayunin ng Balikatan na lipulin ang Abu Sayyaf at “terorismo” sa bansa.

Pormal na binuksan ang Balikatan 02-1 noong Enero 31, 2002, pero aktwal itong nagsimula noong Pebrero 13, matapos maipinal at mapirmahan ang Terms of Reference (ToR) o mga alituntunin nito. Kalahok dito ang 660 sundalong Amerikano at 3,800 sundalong Pilipino. Sa 660 sundalong Amerikano, 160 ay mga myembro ng US Special Operations Forces (mga pwersang US para sa mga espesyal na operasyon, na mas kilala bilang “Green Berets”) habang ang 500 ay mga tropang pansuporta.

3 PAANO NAIIBA ANG BALIKATAN 02-1 SA NAGDAANG MGA PAGSASANAY-MILITAR?

Sadyang naiiba ang Balikatan 02-1 sa mga naunang pagsasanay-militar. Ipinapakita ng mga pagkakaibang ito ang tunay na kalikasan at layunin nito:

- a) Sa nakaraan, nakatuon ang mga pagsasanay militar sa pagpapahusay ng mga taktika, koordinasyon at maniobra laban sa kunwaring banta mula sa komun na kaaway at galing sa

labas ng bansa. Ang Balikatan 02-1 ay partikular na nakatuon sa pagpuksa sa isang banta mula sa loob ng bansa, sa anyo ng isang maliit na grupong bandido sa Basilan, na idineklarang target ng “gerang kontra-terorista” ng US.

b) Sa nakaraan, kunwari lamang ang mga labanan (“mock battles”) at teoretikal ang target ng mga pagsasanay militar. Sa Balikatan 02-1, isasabak ang mga “magsasanay” sa gitna mismo ng larangan ng labanan, gagamit ng mga totoong bala na itutuon sa mga buhay na target.

c) Tatagal ang Balikatan 02-1 nang anim na buwan, sa halip ng apat na linggo, na siyang haba ng mga nagdaang mga pagsasanay. Bukod dito, may idurugtong pang 15 Balikatan na isasagawa sa taong ito.

Ang Balikatan 02-1 ang kauna-unahan ring pagkakataong ipapakat ang mga sundalong Amerikano sa larangan ng labanan sa Pilipinas mula noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ito rin ang pinakamalaking pagpapakat ng mga sundalong Amerikano sa isang larangan ng labanan kasunod ng gera ng US at UK sa Afghanistan.

4 ANO ANG KABULUHAN NG PINIRMAHANG TERMS OF REFERENCE?

Ipinagmamalaki ni Macapagal-Arroyo ang pagpirma ng US at Pilipinas sa ToR na maglalaman ng mga alituntunin ng Balikatan 02-1 upang umano’y mapangangalagaan ang pambansang soberanya at maiwasan ang malakas na pagbatikos ng mga patriyotiko at militanteng pwersa at mamamayan. Nagpakaabala ang mga upisyal ng gubyrno sa pagbubuo at pagkikinis ng ToR, subalit sa kadulu-duluha’y wala

itong silbi kundi palamuti. Dahil habang “kinilala” ng US ang “awtoridad” ng AFP sa Balikatan, ang totoong kumand sa mga tropang Amerikano ay mananatili sa kamay ng mga upisyal ng US

Armed Forces. Sa kinalabasan, pangangalaga pa rin sa interes ng US, higit sa anupaman, ang binigyang kaseguruhan sa ToR.

Tanda ng pagmamaliit ng US sa ToR, isang maliit na upisyal lamang (si Robert Fitts, charge d' affairs ng embahada ng US sa Pilipinas) ang pinapirma nito dito. Naunsiyami ang gusto sana ni Macapagal-Arroyo na pirmahan ito ni US Secretary of State Colin Powell at ni Vice-President Teofisto Guingona ng Pilipinas. Sa halip, pinapirma na lamang ang ToR kay Assistance Foreign Secretary for American Affairs Minerva Falcon.

Sa kabila ng pagsisikap na ikubli ng ToR, pinatutunayan ng ilang probisyon nito ang pakay ng Balikatan 02-1 ay ang paglahok ng mga tropang Amerikano sa mga operasyong militar laban sa Abu Sayyaf. Sinasagasaan ng mga sumusunod na probisyon nito ang pambansang soberanya ng Pilipinas:

1) Section A.6 (katangian ng “pagsasanay”): “mutwal na pagpapayo, pagtutulongan at pagsasanay na kontra-terorista kaakibat ng pagsisikap ng Pilipinas laban sa ASG (Abu Sayyaf Group), at isasagawa sa isla ng Basilan”.

2) Section A.6-7 (tatlong bahagi ng “pagsasanay”): “Ang 160 tropang US na organisado sa tig-12 kataong Special Forces Teams ay ipapakat kasama ang mga AFP *field commanders* (mga kumander sa larangan ng labanan)” sa Basilan para tugisin ang Abu Sayyaf at “mananatili, kung maaprubahan, sa Company Tactical Headquarters” (na siyang pinakabatayang sentro ng *tactical command* o kagyat na kumand pang-operasyon); pagdaraos ng “karagdagang pagpapayo, pagtulong at pagsasanay sa Malagutay at Zamboanga” at “mga suportang aktibidad sa Cebu” (na gagampanan ng 500 pang pwersang US);

3) Section a.4 (kanya-kanyang kumand): “Mananatili ang kumand ng mga yunit kumander ng AFP at USAF sa kani-kanilang pwersa” (saligan sa usapin ng kumand ang yunit kumand, palamuti lamang at di na esensyal ang idinagdag na “ang pagsasanay ay magkasanib na ipatutupad ng RP at US *co-instructors* sa ilalim ng awtoridad ng hepe ng estado major, AFP”);

4) Section a.8 (katwirang magpaputok): Ang mga pwersang US ay “may karapatan sa pagtatanggol-sa-sarili” (masaklaw ang depinisyon ng militar ng US sa “pagtatanggol-sa-sarili” at saklaw nito ang “aktibong depensa” o “pansansalang depensa”; anupaman, ang aktwal na pagpapasok at paglulunsad ng pinagsanib na mga operasyong militar sa mga lugar na pinupugaran at ginagalawan ng Abu Sayyaf ay walang iba kundi imbitasyon na mapaputukan—at magpaputok).

Sa nakaraan, walang *joint chain of command* na nirerespeto ang mga tropang Amerikano. Naglulunsad sila ng mga unilateral na operasyon sa ilalim ng sariling kumand, kabilang ang sariling pagpapalipad ng mga eroplanong pandigma, labag maging sa mga alituntunin ng VFA at iba pang kasunduan. Sa katuus-tuusan, pinakamakapangyarihan para sa mga tropang Amerikano ang *mission order* mula sa kataas-taasang kumand ng USAF.

Wala sa teksto ng ToR ang mas mahahalagang usapin – katulad ng pagbabawal na palawakin ang operasyong militar laban sa BHB at MILF. Nakasaad na lamang daw ito sa katitikan ng 10 minutong pag-uusap sa telepono nina US Secretary of State Colin Powell at Vice President Teofisto Guingona.

5 ANO ANG ADYENDA NG US SA LIKOD NG BALIKATAN 02-1?

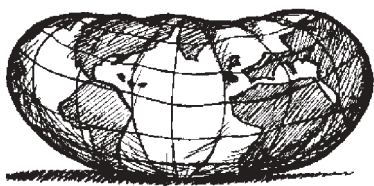
Ang planong tuluy-tuloy na maramihang pagpapakat ng mga tropang Amerikano—pagbabase na sa Pilipinas, kung tutuusin—at ang tahasan at tuwirang panghihimasok ng US maging sa mga panloob na usapin ng bansa, ang tunay na nasa likod ng Balikatan 02-1 at mga susunod pang Balikatan.

Bahagi ito ng programang “foreign internal defense” ng US, ang pangunahing tungkulin ng US Special Forces, na kadalasa’y idinadaan sa programang Joint Cooperative Exercises Training (JCET). Tinukoy ang tungkuling ito sa Doctrine for Special Forces Operations: “pag-oorganisa, pagsasanay, pagpayo at pagtulong” sa mga pwersang militar ng ibang bansa “upang mapalaya at maproteksyunan ang interes nito mula sa subersyon, kawalang-pag-iral ng batas at insureksyon” at naglalaman ng tatlong sangkap:

“di-tuwirang suporta”, “tuwirang suportang di-pangkombat” at “operasyong kombat”. Balak ng imperyalismong US para sa programa ng “foreign internal defense” nito sa Pilipinas na tuwirang harapin din ang Bagong Hukbong Bayan at Moro Islamic Liberation Front.

Bahagi rin ito ng pagpapatupad ng estratehikong plano ng US noon pang 1995 para sa masaklaw na pagpapakat ng militar nito sa Asia-Pacific. Batay sa naturang plano, may layunin ang US na permanenteng magpakat ng humigit-kumulang 100,000 tropang Amerikano sa Asia-Pacific. Sa kasalukuyan, mayroong 88,150 tropang Amerikano na nasa mga base militar ng US sa Japan at South Korea at sa 7th Fleet ng US Pacific Command. Matapos ibasura ang kasuduan sa mga base militar noong 1991, ginagamit ng US ang iba’t ibang paraan at katwiran upang patuloy na magamit ang Pilipinas bilang base para sa mga operasyon at iba pang pangangailangang militar nito.

Ang naturang pagpapakat at pagbabase ng pwersa sa Pilipinas ay bahagi ng diin ngayon ng imperyalismong US sa pagpapakat at pagpapalakas ng “forward stationed and deployed forces”, “forward deterrence forces” at “forward combat and expeditionary forces” ng US sa iba’t ibang bansa sa daigdig, laluna kung saan may mga banta sa interes ng US. Kaakibat nito ang pagtatatag ng pinakamaraming base sa iba’t ibang bansa sa daigdig, sa anyo man ng mga baseng may permanenteng imprastruktura o kaya mga kasunduan para sa “access rights” (karapatang pumasok at humimpil). Ang pagkakamit ng

“access rights” ang paraang ginagawa ng US para makapagpasok pa rin ng sariling mga tropa sa mga kalagayang wala itong permanenteng base militar sa kasundong bansa.

Ang maramihang pagtatayo ngayon ng US ng maraming bagong baseng militar sa iba’t ibang bansa ay isinasakay ng US sa “gerang walang hangganan” laban sa mga “terorista” saan mang bahagi ng mundo sila naroroon. Kaakibat ng digmang agresyon nito sa Afghanistan, nakapagtayo ang US ng bagong permanente at di permanenteng mga base militar sa Uzbekistan, Tajikistan, Kyrgyzstan, Pakistan at India.

6 ANO ANG JOINT COOPERATIVE EXERCISES TRAINING?

Ang programang Joint Cooperative Exercises Training (JCET) ay inilunsad ng US upang pahigpitin ang mga relasyong militar-sa-militar sa mga neokolonya at alyado nito matapos ang Cold War. Naging susing instrumento ito ng US sa pagsasanay, paghuhubog at pag-alalay sa mga papet at kaalyadong sandatahang pwersa at sa pagpapasok o pagpupuslit ng mga US Special Forces (tulad ng Green Berets, Delta Force, Navy SEALs at iba pa) sa mga papet at alyadong bansa, kabilang na ang Pilipinas. Sumabay at humalili ang paglarga nito sa malaking pagbabawas ng US ng sibilyang ayudang pinansyal at pag-atras ng mga permanenteng base militar sa maraming bansa. Ito rin ang naging pangunahing instrumento sa pagpapalaganap ng agresibo at militaristang patakarang panlabas ng US at pagpapatupad ng “foreign internal defense” ng US sa iba’t ibang lugar sa daigdig.

Maraming nalantad at tumampok na kaso ng paglabag ng JCET at US Special Forces sa karapatang-tao at iba pang interes ng mamamayan sa mga bansang pinagdausan nila ng mga pagsasanay at operasyon. Ngunit hindi inimbistigahan ng Pentagon o ng Kongreso at maging ng Presidente ng US ang mga ito, dahil isinabatas sa US noong 1991 ang paglilibre sa US Special Forces sa rebyu at maraming tipo ng restriksyon mula Kongreso at kahit White House.

7 ANO ANG ISINAGAWANG REORYENTASYON NG PAGPAPAKAT NG MGA TROPANG AMERIKANO?

Pagkatapos ng atake sa New York noong Setyembre 11, gumawa ang US ng reoryentasyon ng pandaigdigang pakat pangmilitar nito. Sa Setyembre 2001 Quadrennial Defense Review (pagtatasa ng depensa) ng US, tinukoy na susing mga punto sa reoryentasyon ang pagpapalakas ng “forward stationed and deployed forces” (mga pwersang nakaistasyon at nakapakat sa mga base sa labas ng US o kung saan naroroon o pinakamalapit ang kaaway) ng US. Iniwan

na ang lumang oryentasyon ng mga ito na pagdedepensa laban sa banta ng Unyon Sobyet. Ayon sa bagong oryentasyong nakatuon sa kagyat na pagharap at pagtugis sa iba't ibang banta sa interes ng US kung saan mismo nanggagaling ang mga ito, kailangan magpakat at magpalakas ang US ng “forward deterrence forces” (mga pwersang pang-udlot sa mga banta ng kaaway) upang maunahan ang naturang mga banta. Kaakibat din nito ang pagpapakat at pagpapalakas ng “forward combat and expeditionary forces” (mga pwersang pangkombat at pang-ekspedisyon sa ibang bansa) na mabilis na makakikilos at makapag-uudlot sa anumang banta at makasusugpo sa anumang atake ng kaaway saanmang bahagi ng daigdig. Nakapaloob sa bagong oryentasyong ito ang panghihimasok ngayon ng mga tropang Amerikano at tuwirang paglahok nila sa “gerang kontra-terorista” sa Pilipinas.

8 PAANONG BINIBIGYANG-KATWIRAN NG IMPERYA- LISMONG US ANG PANIBAGONG ARMADONG INTERBENSYON NITO SA PILIPINAS?

Nitong Enero 31, aroganteng nagdeklara si US President Bush na “kung hindi sila (ibang bansa) kikilos (laban sa “terorismo”), Amerika ang kikilos”. Nagbanta rin siya ng gera laban sa North Korea, Iraq at Iran (na tinawag niyang “Axis of Evil” o sentro ng kasamaan), mga bansang may rekord ng paglaban sa US at pagtutol sa pagpapataw ng imperyalistang kapangyarihan sa kanila.

Nais ng US na gamitin ang bwelo ng gerang agresyon nito sa Afghanistan upang makapaglunsad ng “gerang walang hangganan” laban sa mga “terorista” at pawiin ang mga sagka at banta sa pagpapatuloy at pagpapalawak pa ng hegemonya at monopolyo kapitalistang interes nito. Sinasamantala nito ang sitwasyon upang walang-pakundangang sagasaan ang soberanya at kasarinlan ng mga bansa at mga alituntunin ng mga relasyong internasyunal sa ilalim ng mga pandaigdigang tratado. Todong ginagamit ng US ang imperyalistang kapangyarihan nito sa larangan

ng ekonomya, pulitika at militar upang pwersahin ang “pagtulong” ng iba’t ibang bansa sa paglulunsad nito ng gerang agresyon at pagpapalawak nito sa iba’t ibang dako ng daigdig. ng iba’t ibang anyo ng armadong interbensyon

Sa Pilipinas, isinasangkalan ng imperyalismong US ang malawak na galit ng mamamayan sa bandidong grupong Abu Sayyaf at pagkabaligho sa kainutilan ng AFP, upang palawakin ang target ng mga operasyong militar ng mga tropang Amerikano at bigyang-katwiran ang armadong panghihimasok at agresibong paggigiit ng imperyalistang kapangyarihan at interes bilang nagsosolong *superpower* sa iba’t ibang bansa ng daigdig.

9 ANU-ANO ANG GINAWANG MGA PAGPUPUMILIT NG REHIMENG MACAPAGAL-ARROYO PARA IKUTAN ANG ILIGALIDAD NG ARMADONG PANGHIHIMASOK NG MGA SUNDALONG AMERIKANO?

Ipinipilit ng rehimen bilang batayan ng Balikatan ang MDT at VFA, ngunit maging sa mga kasunduang ito ay walang nakasaad na maaaring magsagawa o lumahok man lamang sa mga operasyong kombatan ang mga sundalong Amerikano habang nasa loob ng bansa. Kahit sa desisyon ng Korte Suprema na sumuporta sa VFA, ipinagpalagay na ang pansamantalang pagtigil ng mga tropang Amerikano para sa pamamahinga o pagsasanay ay tatagal lamang ng humigit-kumulang apat na linggo. Hindi rin nito pinahihintulutan magpaputok ang mga dayuhang tropa kahit paputukan sila ng komun na kaaway ng AFP at USAF.

Maging sa balangkas ng reaksyunaryong konstitusyon at mga batas, tahasang iligal ang armadong panghihimasok ng US at, kaugnay nito, ang Balikatan 02-1. Ipinagbabawal sa konstitusyon ng reaksyunaryong guberno ang mga dayuhang base militar, tropa o pasilidad sa loob ng bansa, liban na lamang kung nakapailalim ito sa isang tratado na pinagtibay ng senado.

Nang bumisita si Macapagal-Arroyo noong Oktubre-Nobyembre 2001 sa US, lihim nilang pinagkasunduan ni Bush ang armadong interbensyon ng mga tropang Amerikano sa bansa sa anyo ng serye ng mga Balikatan. Bago nito (noong Setyembre 2001), may

ilang pagpupulong at paghahanda para rito sa pagitan ng Department of Defense ng Pilipinas at ng Asia-Pacific Command ng US Armed Forces.

Upang ipilit ang ligal na batayan ng Balikatan 02-1, batay sa kasunduan nila ni Bush, tinangka ng rehimen na ilusot ang Mutual Logistics Support Agreement (MLSA), isang kasunduang binansagan nilang “arrangement” (aregluhan) sa pagitan na lamang ng mga kagawaran sa depensa at sandatahang lakas ng US at Pilipinas upang iwasang dumaan pa ito sa ratipikasyon ng Senado ng Pilipinas. Pinirmahan ito nina Gen. Diomedio Villanueva bilang hepe ng estado mayor ng AFP at Adm. Dennis Blair bilang punong kumander ng USAF Pacific Command.

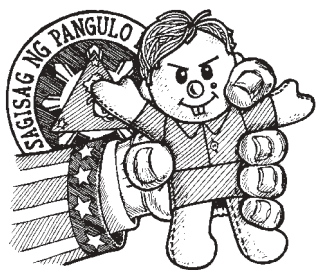
Sa aktwal, bagong pangalan lamang ito ng Acquisition and Cross Servicing Agreement (ACSA) na sinimulang ihapag noong 1992 ngunit hindi mailusot-lusot ng US at mga nagdaang papet na rehimen sa Senado ng Pilipinas dahil sa protesta ng mamamayan at oposisyon.

Sa ilalim ng MLSA, binibigyan ng gubyerno ng Pilipinas ang pwersang militar ng US ng “access rights” o karapatang gumamit ng anumang pasilidad, saanmang dako sa Pilipinas, anumang oras at gaano man katagal. Kung tutuusin, binibigyang-laya nito ang mga tropang militar ng US na gawing isang malaking base militar ang buong Pilipinas.

Hanggang sa huling sandali, inilihim ng Malakanyang ang MLSA. Ngunit dahil sa matinding pagbatikos at protesta ng mamamayan at maging ng ilan sa reaksyunaryong oposisyon, napilitan ang rehimeng ilabas ito pero sinabing “borador” lamang ang kumakalat na pirmadong dokumento. Sa gayon, hindi magamit ng rehimen ang naturang kasunduan upang palabasing lehitimo ang pagpasok ng mga dayuhang tropa sa bansa at naobligang itong mag-imbento ng kung anu-anong iba pang ligal na palusot.

Bruskong inaalipusta ni Macapagal-Arroyo ang mga tumututol sa Balikatan 02-1. Gaya-gaya sa kanyang imperyalistang amo na

naghati sa daigdig sa pagitan ng mga maka-terorista at mga laban sa terorismo, tinawag ni Macapagal-Arroyo na mga “di-Pilipino”, “tagapagtanggol ng mga terorista, kasosyo sa negosyo ng mga mamamatay-tao, at kalaguyo ng Abu Sayyaf” ang mga tumututol sa Balikatan 02-1. Katunayan, siya itong sukdulang

maka-imperyalistang US at taksil sa mamamayang Pilipino, at nagtatakip sa mga matataas na opisyal ng AFP na protektor ng Abu Sayyaf, kasabwat at kasosyo nito sa ransom ng mga *hostage* at nagpapalusot rito mula sa pagkakasukol at pagkakagapi. Dahil sa mga naunang pagtutol ni Vice President at Department of Foreign Affairs Guingona sa Balikatan

02-1, tinanggalan din siya ni Macapagal-Arroyo ng kapangyarihan sa mga usapin kaugnay ng presensya at kondukta ng mga tropang Amerikano sa bansa.

10 ANO ANG IMPLIKASYON NG BALIKATAN 02-1 AT NG “GERANG WALANG HANGGANAN” NG US SA SOBERANYA AT SEGURIDAD NG BANSA?

Ang pagsasagawa ng Balikatan 02-1 ay tahasang pagyurak sa soberanya ng Pilipinas. Ang pagtatangkilik ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa armadong panghihimasok ng imperyalismong US sa bansa sa katwirang lulutasin nito ang problema sa Abu Sayyaf ay buong-buo nang pagsuko sa karapatan ng bansang Pilipinas sa pagpapasya-sa-sarili at sariling paglutas ng mga panloob na usapin. Sa halip na maging pangunahing prinsipyo ang pagtataguyod ng pambansang interes ng Pilipinas, itinataguyod ngayon bilang pundamental na patakaran ang pagtataguyod sa “digmaang kontra-terorismo” na nagtatali ng kamay ng Pilipinas sa “gerang walang hangganan” at mga patakarang ipinapataw ng US.

Tinukoy sa ToR na ang Balikatan 02-1 ay may kaugnayan sa pagsisikap ng gubyrno ng Pilipinas laban sa Abu Sayyaf. Gayunman, nagbabadya ito ng mas malawak at mas masahol na armadong panghihimasok ng imperyalismong US sa bansa lalupa’t

itinuring ng US bilang “terorista” ang rebolusyonaryong armadong kilusan na pinamumunuan ng PKP. Nabanggit na rin ni Defense Secretary Angelo Reyes na binabalak nilang isunod ang pagharap ng mga armadong pwersang US sa Bagong Hukbong Bayan matapos nilang malipol ang Abu Sayyaf.

11 ANO ANG MGA IMPLIKASYON NITO SA REBOLUSYONARYONG KILUSAN?

Ang armadong interbensyon ng US sa Pilipinas ay magkakaroon ng malalalim at pangmatagalan mga implikasyon sa rebolusyonaryong kilusan, sa kalagayan at mga tungkulin nito:

a. Ang armadong panghihimasok ng imperyalismong US sa bansa ay naglagay ng malaking hadlang sa pagpapatuloy ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng NDFP at GRP, na tuluy-tuloy na ring hinadlangan ng rehimeng Macapagal-Arroyo mula pa noong kalagitnaan ng 2001. Dahil sa tahasang paglapastangan ng rehimen sa pambansang soberanya, seryosong kinukunsidera ng Pambansang Konseho ng NDFP kung makabuluhan pang ipagpatuloy ang pakikipag-usap sa rehimen. Mas masahol pang paglapastangan sa pambansang soberanya ang Balikatan 02-1 at mga kaakibat nitong mga patakaran at hakbangin ng rehimeng Macapagal-Arroyo kaysa sa VFA, na siyang pinagbabatayan nito at naging dahilan ng

pag-atras ng NDFP sa usapang pangkapayapaan noong kalagitnaan ng 2001.

b. Ang masahol pang implikasyon ng Balikatan 02-1 ay ang banta nito sa mas malakihan at mas masahol pang armadong agresyon ng US, kung saan hindi na ang Abu Sayyaf kundi ang BHB at rebolusyonaryong kilusan na ang pangunahing target. Ang usapin ng Abu Sayyaf ay idinadahilan lamang ng imperyalismong US at papet

na rehimeng Macapagal-Arroyo upang maibalik ang mga tropang Amerikano para tuwirang tumulong sa paglaban sa lumalawak at lumalakas na armadong rebolusyon sa bansa.

c. Ang direktang armadong interbensyon ng US sa Pilipinas ay nagbibigay linaw sa nagpapatuloy na imperyalistang dominasyon ng US sa Pilipinas. Ang pagputok ngayon ng isyu ng Balikatan 02-1 ay mainam na pagkakataon para mabigyang-sikad ang kampanyang masa at kampanyang edukasyon-propaganda tungkol sa usaping ito at mapataas ang anti-imperyalistang kamulatan at paglaban ng mamamayan, maikumbina ito sa paglaban nila sa iba pang saligang sanhi ng kanilang kahirapan at kaapihan, maihanda sila sa mas matataas pang antas ng pakikibaka at madala sa larangan ng rebolusyonaryong paglaban. Nagbibigay din ito ng kalagayan para sa pagpapalawak at pagpapataas ng nagkakaisang prente sa antas anti-imperyalista. Kahit ang reaksyunaryong naghaharing uri ay hindi lubusang nagkakaisa sa pagharap sa direktang interbensyon ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas.

12 PAANO LALABANAN ANG ARMADONG PANGHIHIMASOK NG US?

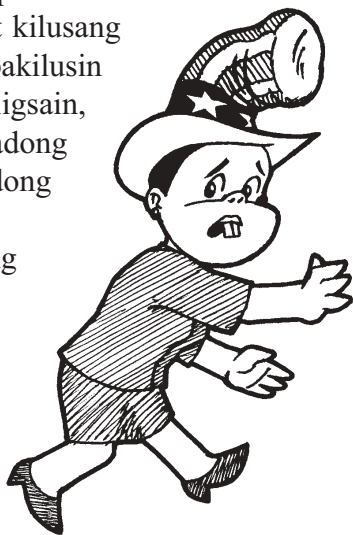
Ayon sa Komiteng Tagapagapaganap ng Komite Sentral ng Partido:

“Hindi maaaring sindakin ng mga banta ng mga imperyalista, reaksyunaryo at militarista ang Partido at rebolusyonaryong kilusan. Bunga ng matagumpay na pagkakumpleto ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, ang Partido at rebolusyonaryong kilusan ay mas malakas, mas matatag at mas malinaw na nakauunawa sa mga tungkulin at mga pangangailangan ng pagsusulong ng demokratikong rebolusyong bayan laban sa mga lokal at dayuhang kaaway. Mahigpit na nagkakaisa ang buong Partido at determinado itong pamunuan ang sambayanan sa ubos-kayang paglaban sa armadong panghihimasok at banta ng armadong agresyon ng imperyalismong US. Subok at panday sa mahigit 30 taon ng buhay-at-kamatayang pakikibaka ang Bagong Hukbong Bayan.”

Inilatag ng KTKS ang mahigpit na mga tungkulin ng Partido at rebolusyonaryong kilusan para sa tuluy-tuloy at ubos-kayang paglaban sa armadong panghihimasok ng US sa bansa:

1) Kagyat na bigyang-diin ang pagpapalawak at pagpapaigting ng kilusang protesta at kilusang propaganda. Malawakang pukawin at pakilusin ang masa ng sambayanan para tuligsain, tutulan at labanan ang armadong panghihimasok at banta ng armadong agresyon ng US.

2) Ilantad, labanan at ihiwalay ang papet at reaksyunaryong rehimeng Macapagal-Arroyo. Ikonsentra ang pinakamalakas na bira kay Macapagal-Arroyo at mga militarista sa pangunguna ni Angelo Reyes dahil sa kanilang tahasang pagkapapet at pagtataksil sa bansa at bilang

pinakamasahol na mga elemento ng reaksyunaryong pulitika.

3) Palawakin at palakasin ang nagkakaisang prenteng anti-imperyalista. Masigasig na makipag-ugnayan at makipagtulungan sa mga pwersa at elementong nagtataguyod sa iba't ibang antas ng anti-imperyalismo at nagtatanggol sa pambansang soberanya at kasarinlan. Magbuo ng pinakamalawak na posibleng alyansa laban sa imperyalistang panghihimasok at agresyon.

4) Paigtingin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa buong kapuluan. Pagbayarin nang mahal ang mga reaksyunaryo, lalong palakasin ang armadong rebolusyonaryong kilusan, engganyuhin at suportahan ang iba't ibang anyo ng paglaban, at ihanda ang pag-iisip at organisasyon ng masa at rebolusyonaryong kilusan para sa pukpukang pakikibaka sa imperyalistang agresyon.

5) Palawakin at palalimin ang kilusang lihim sa kalunsuran at kanayunan. Seryosohin ang banta ng imperyalistang agresyon habang ubos-kayang nilalabanan at hinahadlangan ito sa iba't ibang paraang ligal at iligal, armado at di-armado.

6) Palawakin at palakasin ang suportang internasyunal laban sa imperyalistang panghihimasok at banta ng agresyon.